

Žalobkyně uvádí, že nemocnice v soukromém vlastnictví se musí financovat hlavně z příjmů, které jsou jim poskytnuty na základě smluv o zdravotní péči uzavřených s příslušnými zdravotními pojišťovnami a jejich ústředními asociacemi, a případně z přímých dotací na výstavbu nemocnic poskytnutých na základě stávajících plánů financování nemocnic příslušných spolkových zemí. Naproti tomu nemocnice ve veřejném vlastnictví mohou také počítat s tím, že u nich časté provozní ztráty budou pravidelně uhrazeny příslušnými veřejnými subjekty. Podle názoru žalobkyně se jedná u takových plateb o podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, které jednak podléhají povinnosti oznámení podle čl. 88 odst. 3, a jednak jsou neslučitelné se společným trhem.

Žalobkyně dále uplatňuje, že žaloba je opodstatněná, neboť Komise zůstala nečinná navzdory povinnosti konat po obdržení stížnosti.

Žaloba podaná dne 14. května 2004 easyJet Airline Company Limited proti Komisi Evropských společností

(Věc T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 14. května 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností easyJet Airline Company Limited, se sídlem v Luton, Spojené království, zastoupenou J. Cookem, S. Dolanem a J. Parkerem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. února 2004 ve věci č. COMP/M.3280 (Air France/KLM) prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem, s výhradou, v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89⁽¹⁾,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

V napadeném rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že fúze leteckých společností „Air France“ a „KLM“ povede k vytvoření nebo posílení dominantního postavení na celkem 14 meziměstských leteckých linkách. Komise nicméně prohlásila spojení za slučitelné se společným trhem s výhradou splnění závazků předložených účastníky fúze.

Žalobkyně, která je sama leteckou společností, požaduje zrušení tohoto rozhodnutí, dovolávajíc se několika zjevně nesprávných

posouzení Komise. Žalobkyně zejména tvrdí, že Komise řádně neposoudila následující skutečnosti:

- posílení dominantního postavení fúzujícího subjektu na linkách, na kterých se Air France a KLM nepřekrývaly;
- zda spojení vytvořilo nebo posílilo dominantní postavení na trzích nákupu letištních služeb;
- účinky spojení na potencionální soutěž.

Dále žalobkyně tvrdí, že Komise náležitě neodůvodnila své závěry, že letiště „Charles de Gaulle“ a „Orly“ v Paříži jsou zastupitelná. Nakonec má žalobkyně za to, že závazky účastníků byly zjevně nepřiměřené pro obnovení uspořádání účinné soutěže na trzích, na kterých vyvstaly obavy, týkající se dominantního postavení, a že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že je přijala.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257/90, s. 13.

Žaloba podaná dne 17. května 2004 MPS Group Inc. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (Ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 17. května 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) MPS Group Inc., se sídlem v Jacksonville, Florida (USA), zastoupenou K. O'Rourke a P. Kavanaghem, advokáty.

Modis-Distribuição Centralizada SA byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu ze dne 4. února 2004 v té části, v níž vyhověl námitkám číslo B000170599 s ohledem na následující služby třídy 35: „zprostředkování práce; poradenství v oblasti nábory zaměstnanců; příprava mezd a výplatních listin; vedení časové evidence; zajišťování zaměstnanců na dobu určitou a na dobu neurčitou“;
- podpůrně zrušil rozhodnutí v té části, v níž se týká následujících služeb třídy 35: „zprostředkování práce, poradenství v oblasti nábory zaměstnanců, zajišťování zaměstnanců na dobu určitou a na dobu neurčitou“.